

דרכי יעקב יוסף

להפצת תורת רבותינו הק' מספינקא

גליון מס' 72, חודש מר - חשוון תשע"ז י"ל ע"י מכון זכרון "יעקב יוסף" ע"ש רבינו ב"ק אדמו"ר זצוק"ל

לתגובות והערות וכן לקבלת
הגליון ניתן לפנות למייל:

7688024@gmail.com

גליון הבא יצא בעז"ה לחודש
כסלו תשע"ו הבעל"ט

שיחתו של עבדי אבות אמרות טהורות על פרשיות החודש

אלה תולדות נח נח איש צדיק תמים היה בדרתו. (ו, ט) נח

בחז"ל איתא (עבודה זרה דף י"ט ע"א), אשרי איש ירא את ה' (תהילים קיב) אשרי איש ולא אשרי אשה, אלא אמר ר' עמרם אמר רב אשרי מי שעושה תשובה כשהוא איש בשנות צעירותו ולא בזקנותו כשכוחותיו כבר בל עמו, וזהו אלה תולדות נח נח איש צדיק תמים היה בדורותיו, התורה מעידה בנח כשהיה איש היינו בשנות צעירותו כבר היה צדיק, ולא נצרך להגיע לימי הזקנה לעשות תשובה.

ומלכי צדק מלך שלם הוציא לחם ויין והוא כהן לא-ל עליון. (יד, יח) לך לך

ידוע בשם רבינו הבעל שם טוב הק' "בכל דרכיך דעהו", דבכל דרך אפשר לעבוד את הקב"ה ואף ע"י אכילה ושתייה, ועפ"י זה נראה לפרש פסוק זה דמלכי צדק הוציא עוד דרך בעבודת השי"ת ע"י לחם ויין, היינו באכילה ושתייה, והוא כהן לאל עליון, ע"י שהעלה את הגשמיות למדרגה גבוהה. כמו"כ מצינו עוד בספרים וכן הביא זקה"ק באמרי יוסף, שמפרשים על פי מאמר חז"ל (נדרים דף ל"ב ע"ב) דמלכי צדק הוא שם בן נח, וכשנפגשו שני צדיקים אלו שם בן נח ואברהם אבינו, ביקשו כל אחד ללמוד דרכו של השני בעבודת השי"ת ולהגיע לשלימות, והיינו ומלכי צדק שהיה יושב תדיר וגורס באורייתא, הוציא מאברהם אבינו את הדרך של לחם ויין, שזהו המידה של הכנסת אורחים, והוא אברהם אבינו, כהן לאל עליון, למד ממלכי צדק את ענין כהן לאל עליון איך לעסוק בתורה ועבודה. עוד יש לפרש עפ"י דבריו הקדושים של הרה"ק רבי מאיר מפרימשלאן זי"ע, דבדורו של אברהם אבינו היה שם בן נח המנהיג, והנה יצא קול דבקרבת מקום יש עוד מנהיג ר' אברהם, ונוסעים אצלו הרבה אנשים והוא מכניסם תחת כנפי השכינה, ויש לו בית עם ארבעה פתחים וכל דיצריך יכול לבוא לאכול שם עד כדי שבעו, וחשקה נפשו של שם בן נח לראות מי הוא אברהם אבינו ולהכיר צדיק זה והלך אצלו, וזהו פירוש הכתוב ומלכי צדק מלך שלם הוציא לחם ויין, זה שאברהם אבינו עובד את בוראו ע"י לחם ויין הוא כבר

שמע, ועכשיו נודע לו שהוא כהן לאל עליון, שלם הוא מלשון שלום, שהיה אברהם אבינו עושה שלום בין החומר לצורה.

יקח נא מעט מים ורחצו רגליכם. (יח, ד)

ברש"י ורחצו רגליכם, כסבור שהם ערביים שמתחווים לאבק רגליהם. נראה לפרש בהקדם דברי הרה"ק מוה"ר רבי משה לייב מסאסוב זי"ע, שפירש הפסוק (בראשית מח, כ) "ויברכם ביום ההוא לאמר", דיעקב אבינו ע"ה ברכם שלא ידאגו דאגת המחר, אלא "ביום ההוא לאמר", שידאגו רק למה שצריכים לאותו היום. וזהו מוסר לדורות שאל ידאג אדם מה יהא למחר שהוא עצת היצר. ובדרך בדיחותא שמעתי לספר, על אדם ששם הכרים תחת רגליו וכאשר שאלו לו לפרש הדבר השיב, דמקדמת דנא היה הראש העיקר, ע"כ הניחו הכרים תחת הראש, אך לעת עתה העיקר הוא הרגלים הרצות אחר הממון, לכך יש להניח הכרים תחת הרגלים. וזהו מה שכתב רש"י כסבור שהם ערביים שמתחווים לאבק רגליהם, כי הערביים שאינם מאמינים בהשגחה פרטית וסוברים דכוחי ועוצם ידי עשה לי את החיל הזה, לפיכך משתחווים הם לאבק שברגליהם, כיון שתולים סוד הצלחתם במרוצת רגליהם, ע"כ ביקש מהם אברהם אבינו ורחצו רגליכם.

ויברכו את רבקה ויאמרו לה אחתנו את היי לאלפי רבבה. (כד, ט) חיי שרה

במד"ר עה"פ א"ר אייבו דווין ושפופין היו ולא היו מפרינין אלא בפה, (כמאמר רש"י שם שברכו רק בפה ולא בלב), אחותנו את היי לאלפי רבבה, רבי ברכיה ור' לוי בשם ר' חמא בר חנינה, מפני מה לא נפקדה רבקה עד שנתפלל עליה יצחק, שלא יהיו עובדי כוכבים אומרים תפלתנו עשתה פירות אלא ויעתר יצחק לה' לנוכח אשתו, ע"כ. ידוע מנהג ישראל לברך את הכלה בעת כיסוי ההינומא, (באדעקען) בברכת "אחותנו את היי לאלפי רבבה", ולכאורה הרי זה ברכת רשע, ונראה על פי מה דאיתא (בבא בתרא דף ק"י ע"א) תנא רוב בנים דומין לאחי האם, וזהו שנתכוון לבן הארמי בברכתו לפגום ח"ו בצאצאי יצחק ורבקה שיהיו בניהם דומין לו, על כן ע"י שאנו מברכין את הכלה בברכה זו באין אנו לתקן דבר זה ולבטל כוונת לבן ושיוולדו מזיווג זה בנים ובני בנים יראי ה' ומהוגנים כהלכה.

מילי דאבות – על התורה במשנת רבותינו הק' זיע"א

הננו מעתיק כאן לשונו של הגה"ק מסוואליווא
בספרו תולדות יצחק מוסר השכל על הדיבור.

נח איש צדיק תמים. (נח)

ואגב אורחא למדנו ממתק צוף אמרי נועם לשון הזהב של רש"י ז"ל כי אצל הדורשים אותו לשבח כתב יש מרבתינו דורשים אותו לשבח, וגבי הדורשים אותו לגנאי כתב ויש שדורשים אותו לגנאי והשמיט תיבת רבותינו. וטעמא בעיה כי הלא שני הפרושים המה דברי רבותינו בגמרי פ' חלק (דף ק"ח ע"א) ובמדרי פר' נח. אבל הכוונה לדעתי שרש"י ז"ל בא להורות לנו דרך נלך בה, כי אף שהדורשים לגנאי טעמם ונימוקם עמם בסוד ה' בגבהי מרומים וכל דבריהם כגחלי אש וכל המהרהר אחריהם כמהרהר אחרי השכינה. אבל אין אתנו דעת ללמוד מהם, זה הדרך לדרוש לגנאי במקום שיש לדרוש לשבח, ולזה אצל הדורשים לשבח כתב ויש מרבתינו להורות נתן שהם רבותינו שמהם אנו למדים לילך בעקבותם. משא"כ אצל הדורשים לגנאי כתב רק ויש דורשים לגנאי לומר שאין אנו למדין מהם דבר זה ואינם רבותינו בדבר זה. וכמה מהמוסר בזה להיות זהיר שלא לדבר בגנות שום אדם ולדון את כל אדם לכף זכות, והשי"ת ידין אותנו לזכות.

(תולדות יצחק לרבינו מסוואליווא זי"ע)

וארבה אותך במאוד מאד. (לך לך)

יש שני בחינת מה, מה של גדלות, מה אדיר שמך בכל הארץ הוא גדלות הבורא יתברך שמו, ויש מה של שפלות, מה אנוש כי תזכרנו הוא שפלות עצמו. מאד בגימטריא כמספר מה, הקב"ה בירכו וארבה אותך במאוד גדלות הבורא, מאד שפלות עצמו.

(רבינו האמרי יוסף זי"ע)

וה' אמר המכסה אני מאברהם אשר אני עושה.. (וירא)

האם ה' לא ידע על מה שיתחנן אברהם שאולי יש צדיקים ובזכותם תנצל העיר. וה' ידע שאין שם צדיקים, מדוע אמר א"כ המכסה אני מאברהם. אלא נ"ל להסביר עפ"י מה שאמרו ר' טרפון ורבי עקיבא אילו היינו בסנהדרין לא נהרג אדם מעולם. הסביר זאת רבה"ק מהרמ"מ מרינוב זצוקללה"ה שאם החוטא היה מהרהר בתשובה היו הסנהדרין מוצאים עליו זכות. ויצא זכאי, וז"ש רבי טרפן ורבי עקיבא אילו היינו בסנהדרין היינו מעוררין את החוטא בהרהור תשובה, ע"כ לכן אמר ה'

לאברהם כדי שישפיע הרהורי תשובה על אנשי סדום ועי"ז ינצלו.

(רבינו החקל יצחק זי"ע)

ואבא היום אל העין. (חיי שרה)

ופרש"י ז"ל היום יצאתי והיום באתי מכאן שקפצה לו הדרך א"ר אחא יפה שיחתן של עבדי אבות לפני המקום מתורתן של בנים וכו'. ר"ל ע"י שהצדיקים דרשו ודורשים על אלו הפסוקים חידו"ת ורמזים וסודות, נהיתה יפה שיחתן של עבדים זה שאמר רש"י ששיחתן של עבדי אבות יפה לפני המקום מתוך תורתן של בנים הדרשות שהם דורשים על התורה.

(רבינו האמרי יוסף זי"ע)

→ ה זכות אבות

קשר ידידות של רבותינו הק' עם גדולי ופוסקי הדור
רבינו הרהגה"ק רבי יהודה צבי מרוזלא ב"ר משה סאמבור זי"ע - ז' חשון תר"ח

הרב הקדוש רבי יהודה צבי נולד לערך בשנת תק"נ לאביו הרה"ק רבי משה מסאמבור זי"ע בעל "תפלה למשה".

נשא לבת דודו, אחי אביו, שר בית הזוהר הרה"ק רבי צבי הירש מזידיטשוב זי"ע. מקובל אלוקי מפורסם, גאון אדיר, רב רבנן, איש מופת אשר רבים הסתופפו בצלו כבר בצעירותו נערך ביותר על הכל, חרדו לקראתו גאוני וצדיקי דורו, יחד עם המון עם שהתמוגגו מתפילתו, שהיתה לוחטת ונעימה כאחד, ושנים רבות לאחר פטירתו עוד היו רבים שהתגעגעו לזכר נעימות תפלתו והתלהבותו העצומה.

על כס הרבנות

רבינו כיהן כאב"ד ראזלא – ראזדול, ונודע כגאון ההוראה. בד בבד עם גאוניותו זכה להיות נשמר מהשמים שלא תהיה תקלה על ידו בהלכה. היה זה בימי עלומיו, כאשר הובא לפניו שאלה על מחט שנמצא בתוך מעי הבהמה, ולאחר שהכשיר אותה ונמכר הבשר בערב שבת, התבונן בפסק ההלכה, וחששו גבר שלא הורה כדת, וביקש לחזור בו ולפרסם שטעה, אך לפני כן החליט שאין לעשות דבר זה מבלי שאלת דודו – חותנו הקדוש רבי צבי הירש, אלא שבבואו אליו, עמד כבר חותנו באמצע תפלת המנחה של ערב שבת שכידוע היה דרכו בקודש להאריך בתפלה זו כמה שעות ולכן נהג להתחיל להתפלל בעוד היום גדול והרה"ק מראזלא נותר אובד עצות. מובן מאליו שצערו היה ללא נשוא, כי לא יכול היה לעשות מעשה לפני ששאל את חותנו, אמנם מה גדלה שמחתו, כי מיד לאחר שחותנו סיים תפלת שמונה עשרה ופסע ג' פסיעות לאחוריו, החזיר את פניו הקדושות אליו בפני שוחקות, ואמר לו: תנוח עליך דעתך, ואין לך ממה לחשוש, כי גם בשמים הורו כדברך להכשיר את הבהמה. אם כי באותה עת נתקררה דעתו, בכל זאת לא נח ולא שקט ולבו נקפו מאד, שהרי תורה לא בשמים היא,

גילוי רוח הקודש.
ירושלמי ברכות א, ד: 'עין רואה ולב חומד וכלי מעשה גומרים'. לכן בקריאת שמע כשמקבל עליו עול מלכות שמים מקבל על עצמו למסור הכל ליחוד יתברך, ונוטל לכלי המעשה שהם הידים ומחזיר על עיניו, ומקבל על עצמו בלי לעשות עמה דבר אחר בלתי ליחודו יתברך, ודברי פי חכם חן, ושפתים יישק. והוא בספרו הקדוש 'עמוד התורה' מאמר היחוד אופן סב. והארי אחר כך בסוד של דברים.

עדות הרה"ק משינאווא

סיפר הרה"ק בעל "דברי יחזקאל" משינאווא זי"ע כהאי לישנא: הייתי פ"א בפרשת שקלים אצל כ"ק מו"ח הקדוש מראזלא זי"ע ובשעה שהי' קורא בתורה פרשת "כי תשא את ראש בני ישראל" ראיתי בחוש שהי' מגביה ומנשא למדרגה עילאה את כל ישראל.

פעם ישב לפני הרה"ק רבי הירש מזידיטשוב חתנו בן אחיו הרה"ק רבי יהודה צבי מראזדלי והתאונן לפניו מאד על ירידת הדורות שהולך ויורד, ובכה ואמר: ולמי כבר יבוא המשיח? והרכין הרה"ק את ראשו, ואמר: וטפכם אשר אמרת לבז יהיה ובניכם אשר לא ידעו היו טוב ורע המה יבואו שמה ולהם אתננה (דברי א, לט), דהיינו שלפני ביאת המשיח יהיה דור ירוד מאוד, שלא יהיה להם דעת לבחור בין טוב לרע ולא ידעו לחלק ביניהם, "המה יבאו שמה ולהם אתננה", להם יבוא המשיח.

עת פטירתו

בשנה האחרונה לחייו, שנת תר"ח, בהיותו בן נ"ז שנים בהושענא רבא, שבועיים לפני הסתלקותו, אחרי ההושענות והתפלה, "סגר עצמו עם כותב אחד, וסידר לפניו את צוואתו, וגילה לו כי בקרוב אחר החג יסתלק לעולמו, והזהירו שלא יגלה זאת לשום אחד, הכותב יצא מביתו ודמעתו על לחיו, בעיני אדומות מבכי, אבל לא גילה לשום אדם עד לאחר יציאת נשמתו הקדושה". ביום א' ז' מרחשון תר"ח, מספר רגעים לפני פטירתו אמר בקול רעש גדול את עשרת הדברות ופרשיות קריאת שמע ברעש כזה אשר לא נשמע מימיו, והיה נראה בחוש שמוסר נפשו להשם בקדושה ובטהרה.

בשעת פטירתו אמר כי הוא עוסק כעת ביחודי שמסר האריז"ל לייחד בשעה זו, ועלתה נשמתו הטהורה ביום ז' מרחשון שבו שאילת הגשמים בארץ ישראל, ויבכו אותו רבבות ישראל.

אך סמך על הוראת חותנו הקדוש שהסכים עמו, תוך כדי שבבת בבוקר פתח הרה"ק מראזלא את החלון והביט החוצה, והנה רואות עיניו שתי נערות קטנות הולכות ומדברות ביניהם... ומה הופתע לשמוע את שיחתם, כשהאחת שחה לרעותה: לא יכולת למצוא את המחט, כי החבאתי אותה היטב... וכאשר בו נשאלה מחבירתה על המקום החביאה את המחט היתה התשובה: במקום מסויים במעי הבהמה... מיד הבין שהכונה היא למחט שנשאל עליה כי נמצאה במעי, אחרי שחקר אותם התברר לו כי כך הוא האמת, ונתן שבח והודיה להשי"ת, על כך שפסק כהלכה, ולא יצאה תקלה מתחת ידו, ונתקיים בו: לא יאונה לצדיק כל און. מה מאוד היתה הוראתו בקדושה וטהרה, עד שאמר: כי קודם שנעשה בעל הוראה, חזר שבעים פעמי הלכות מליחה, ובשר וחלב, ותערובות. העיד על עצמו הרה"ק רבי יהודה צבי מראזלא זי"ע על חותנו ודודו הרה"ק רבינו צבי מזידיטשוב זי"ע, שאיפסוק אחד בכל התנ"ך שחותנו לא גילה לו בו רזי דאורייתא.

עדונו של בעל הדברי חיים מצאנז

רבן של ישראל ה"דברי חיים" מצאנז זי"ע מחותנו (בנו הגה"ק בעל דברי יחזקאל זי"ע הי' חתן רבינו) מפליג בשבח המחבר והספרים שחיבר, וכך כתב בהסכמתו על "דעת קדושים", מתוך התפעלות עצומה: "מה לכם הסכמתי, הלא גדלו וטוב חכמתו נודע למשגב, ומי אנכי להעיד על גודל יקר הערך, אשר כמעט לא זכיתי להבין דבריו הקדושים". כי מי אשר חכמת ה' בקרבו יבין כי רב מעשהו וכו', אשר במרומים ידבר וכו', וחביבים עלי דבריו, אשר המה נמשכים ממבועי מעייני החכמה והמדע, וכלתה נפשי בתשוקת אהבה לשמוע רזי חכמתו כי נעמו וכו'. בסגנון דומה מסכים הוא על "עמוד התורה" בהדגשה" שהוא דבר הפלא ופלא, ובו יראת השם ויחודי נפלאים אשרי הבא בסודו וכו', כי באמת אור גדול אשר הצמיח ה' לנו על ידו".

ספריו:

מן הענין לציין כי ספרו "עמוד התורה" כולל שבעים אופנים של יחודים ב"שמע ישראל". וראה זה פלא כי את האופן השבעים חיבר בהיותו שובת בצל קדוש ישראל מרוזין זי"ע, כאשר נסע להסתופף בצלו, וגופא דעובדא הכי הוה: "בשעה שישב בשולחנו הטהור של הרה"ק מרוזין בסעודת ליל שבת, היה מוחו הקדוש עסוק ברזי דאורייתא, ונתחדש לו אז באופן השבעים וכו', רזין דרזין פליאות חכמה שלא שמעתם און מעולם, ובעוד מחשבותיו הקדושות משוטטות בגבהי מרומים ברזי תורה, כיבדו הרה"ק לברך ברכת הזימון על הכוס, וכשגמר ברכת המזון אמר לו הרה"ק מרוזין: הרב מראזלא, כבודו בירך היום ברכת המזון עם כוונות של קריאת שמע". אותו צדיק הרגיש ברוח קדשו, מה שהרה"ק רבי יהודה צבי בברכת המזון בסוד כונות קריאת שמע, בייחודים העליונים המופלאים שנתחדשו לו אז. משמו הקדוש, טען פשוט על מה שצריכים לסתום העינים בפסוק ראשון דקריאת שמע ביד ימין. אשר מקור הדבר מגמרא ברכות (ג, ב:) 'בשעה שמעביר ידיו על פניו מקבל עליו עול מלכות שמים'. וגירסת הרא"ש 'ידיו על עיניו' עיין שם. והוא על פי מאמר (ע')

ישועות יוסף
עובדות וסיפורים מרבינו ה"אמרי יוסף" זי"ע
בכל ימות השנה

האם לגלות מי הגנב ? !

סיפר אחיו של רבינו זי"ע הרה"ר רבי אהרן מבנדיקוביץ זצ"ל: "פעם אחת ישבתי אצלו בעת שקיבל את החסידים וקרא הרבה קויטלעך שנערמו לפניו על גבי השולחן. והיה

לקרוא את האיש הנה, ולהניע אותו להשיב הרכוש לבעליו, מבלי שיוודע לאף אחד מי היה הגנב... הסכים רבינו ז"ע ותוך זמן קצר הכל על מקומו בא בשלום..."

בתוך הבאים נגש חסיד פלוני עם קוויטל, שביקש עזרה בצר לו, כי נגנב ממנו רכוש גדול, ובלעדיו ישאר אומלל וחסר לחם. באותו רגע חיפש רבינו ז"ע בערימת הקוויטלעך ושלף אחד מהם, רכן אלי, ויאמר בחשאי: הנה הוא... הגניבה בידו... ועתה אמור לי אם ע"פ הלכה אני רשאי לגלות... הלא הנך מורה הוראה ודיין... השבתי כי מוטב

אז כבר קרוב לגיל השבעים, והפצרתי ברבינו שיתן לי לעשות זאת, ולא בקלות ויתר לי לרבינו רבינו.

בחור גיי אריין לערענען

רבינו היה מקפיד שאפילו בין הסדרים לא יבטלו התלמידים מילמודם, כשראה בחור עובר בחצר בשעות הפסקה היה אמר לבחור בקול תקיף, "בחור גיי אריין לערענען".

כח לסבול את הצער הגדול הזה. וקיבל ברכת הפרידה מרבינו הק' וברכו בזה"ל איך ווינטש דיר הצלחה, אין מער האב איך קיין כח נישט עכלה"ק, אבל רבות מחשבות בלב איש ועצת ה' היא תקום כי הגם שאאמו"ר שכר כמה עגלונים לנסוע עמו כולם עזבו אותו, והוכרח לישאר בזידוטשוב, וביני ביני אזל בי מדרשא ללמוד, ונזדמן לו גמרא יבמות ופתחה בריש פ' כ"ג. וכאשר החל ללמוד נשתבש בהפשט, ואמר כהן גדול שמת, אחיו פטור מן החליצה. וכאשר גמר את המשנה והתחיל את הגמרא, נזכר שטעה בהפשט כי הוא להיפך כ"ג שמת אחיו, הוא פוטר כו'. ונתבהל מאד מזה כי איך יארע לו טעות כזה, זולת אשר מן השמים הזדמן לו לרמז לו שרבינו שהוא בחי' כ"ג עתיד להסתלק. ויהי בלילה כאשר ישב כ"ק אאמו"ר בחדר רבינו הק' נדמה לו (בלשון זה שמעתיו מאאמו"ר וע"כ לא רציתי לשנות) שרבינו הק' העט"צ ורבינו הק' מלובלין ועוד צדיקים הרבה באו לחדר רבינו הק'. ואזי הבין כי בודאי עתה יעלה נשמתו הטהורה בסערה השמימה, וכן הי', ולא אז משם עד אחר הסתלקותו ז"ע ועכ"א.

מעשה אבות

עובדות וסיפורים מרבינו ה"חקל יצחק" הי"ד
בכל ימות השנה

לא תשים דמים

בימי החורף כשהלך רבינו לתפילה וטליתו בידו ראה חצי חבית מונחת בדרך ומוקפאת בשלג התכופף רבינו והתאסף לסלקו כדי שאחרים לא יכשלו, וכראוי לציין שרבינו היה

עשרה מאמרות

הקדמת רבינו החקל יצחק ז"ע לספר אביו האמרי יוסף ז"ע

מאמר השישי

קבלת רבותיו הקדושים והטהורים

1

וא"ר אלכסנדר ארחב"א כו' כיון שהגיע קצו של אדם הכל מושלין בו כו' (נדרים מ" ע"א). וה"נ אע"פ שרבינו הק' מזידוטשוב הי' צדיק מושל ביראת אלקים, וכמאחז"ל, כידוע, מ"מ כיון שהגיע קצו לעלות השמימה (כי ע"ז היה מצפה ימים רבים כידוע) ע"י סיבה נוראה נפל ארצה ונחלה קודם הפסח תרל"ג. ובל"ג בעומר בא כ"ק אאמו"ר זצ"ל הכ"מ לזידוטשוב ומצא את רבינו חלש, והתמרמר מאד, וישב בחדרו ביום ובלילה, ואף התפלל שמה בצבור. עד אחר חג שבועות, ובאס"ח כשחלץ רבינו הק' את התפילין אמר שכבר הוא פטור מתפילין, ואאמו"ר אף כי ידע שרבינו הק' יעלה השמימה בכ"ז רצה לנסוע לביתו, מחמת כי לא הרגיש בנפשו

העלון לעילו נשמת

הרה"ח רבי יוסף מרדכי ב"ר משה צבי ז"ל
י"ג מר חשון תשמ"א

לבאי שיעור בהלכות ריבית ותושבי האיזור תתקיים השיעור הקבוע בהלכות ריבית מפי הרה"ג רבי מרדכי אריה ורצברגר שליט"א השיעור מתחדש בעז"ת ביום שני ו מר חשון הבעל"ט בשעה הקבועה 9:30 בביתה"ד ספינקא רח' דונולו 11 בני ברק בברכה המארגנים

מכון הקלטות זכרון "יעקב יוסף"

ע"ש רבינו כ"ק מרן אדמו"ר דרכי יעקב יוסף זצוק"ל

הננו להודיע כי ניתן להשיג דיסקים וקלטות מכ"ק אדמו"ר רבינו הדרכי יעקב יוסף זצוק"ל

רצה עתירתם:

קטעי תפילות מימים נוראים וימות השנה 40 לדיסק
מראות חייו של רבינו:

רבינו עם אדמורים ובימות השנה 40 לדיסק

הספר שיח יעקב יוסף על התורה ודרשות מרבינו זצוק"ל ניתן להשיג אצלנו במחיר 50 ₪ לספר

ניתן להזמין הקלטות משיעורים מפי, הרבנים הגאונים הרב משה י. טישלר שליט"א, והרב מרדכי א. ורצברגר שליט"א

בנושאים: ריבית, שמיטה, וענייני דיומא, חגים, והבית היהודי,

וכן פנייתנו לכל מי שיכול לעזור ולסייע לנו בהעברת החומר על גבי דיסקים כל מי שיש בידו חומר ורוצה להעבירו לידינו

לארכיון אשר נמצא בימים אלו בהקמה מתבקש לפנות למספר 052-7688024 וניצור עימו קשר.

בתודה - הנהלת המכון